

Růženec k výročí vydání encykliky *Laudato si'* a k slavnosti Panny Marie Pomocnice

- *radostná tajemství* -

Fray Eduardo Agosta O. Cam.

1. tajemství: ZVĚSTOVÁNÍ

Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: „Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel. (Lk 1, 26-28, 31, 38)

„Staň se mi podle tvého slova.“

Je to svobodná odpověď tvora na Stvořitelův dar; vyjadřuje otevřenost a propůjčení se k „zázraku“, ke kterému dochází skrze sílu Božího Ducha. Tvor, dílo Stvořitelovy lásky, má své přirozené zákony, které Bůh sám ctí: neporušuje přirozenou harmonii ve svém díle lásky. Pouze svobodná vůle lidského tvora, která se poddá vůli Boží, umožní dějinné proměny.

Dnes v nás vanutí Ducha svatého probouzí vědomí toho, že musíme říct velkorysě „Ano“, a někdy i přinést oběti, abychom zachovali harmonii stvoření a dále o ni pečovali. Jak říká papež František:

„... víme, že věci se mohou změnit. Stvořitel nás neopustí; nikdy se nevzdá svého milujícího plánu ani nelituje toho, že nás stvořil. Lidstvo ještě má schopnost spolupracovat při budování společného domova.“ (LS 13)

„Lidé jsou dosud schopni zasahovat kladně. Byli stvořeni k lásce, a i uprostřed svých omezení dávají stále klíčit projevům velkodušnosti, solidarity a péče.“ (LS 58)

Ohlašujme, že „nové nebe a nová země“ jsou možné; nechme se pohnout Duchem, a budme nositeli naděje, svědky změny. V Panně Marii máme skvělý příklad.

2. tajemství: NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým. (Lk 1, 39-41)

„Byla připravena a spěchala.“

Maria, která prožívá zkušenost živého Boha ve svém vlastním bytí, nám ukazuje podstatnou hodnotu vztahů a propojenosti v dynamice stvoření. Přirozený život na Zemi je možný pouze prostřednictvím navazování harmonických vztahů a zdravého (ekologického) spojení mezi každou živou bytostí a prostředím a mezi živými bytostmi navzájem. Život, který je řízen dynamikou stvoření, je přenášen také jako duchovní síla slovem, které je sdělováno: „Uslyšela pozdrav a byla naplněna Duchem Božím,“ což je síla naší síly.

Papež František nám připomíná, že Bůh vtiskl dynamiku Nejsvětější Trojice do celého stvoření, a stále znovu připomíná, že „vše je spojeno“ (LS 116, 91, 117, 138, 240). „To nás vybízí nejen k úžasu nad rozmanitými pouty, která existují mezi tvory, ale také abychom objevili klíč k našemu vlastnímu naplnění. Člověk totiž tím více roste, dospívá a posvěcuje se, čím více navazuje vztahy, vychází ze sebe, aby žil ve společenství s Bohem, s ostatními lidmi a se všemi tvory... Všechno je spojeno, a to nás vybízí, abychom rozvíjeli spiritualitu globální solidarity, která plyne z tajemství Trojice.“ (LS 240)

Inspirujme se Marií: budme připraveni sdělovat Boží moc a proměnit stvoření.

3. tajemství: NAROZENÍ JEŽÍŠE

Josef s Marií se vydali z Nazareta do Betléma. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. (Lk 2, 6-7)

Začátek Janova evangelia (Jan 1, 1-14) nám poskytuje klíč:

„Na začátku bylo Slovo ... a to Slovo bylo Bůh ... skrze Něho bylo všechno stvořeno ... v Něm byl život ... pravé Světlo, které dává světlo každému, kdo přichází na svět.... byl na světě ... ale svět Ho nepoznal.“

I dnes můžeme stále přijímat Slovo, které je pravým světlem, osvěcuje naše svědomí a způsobuje, že si uvědomujeme potřebu radikální změny, potřebu ekologického obrácení k úctě vůči tvorům, potřebu péče o společný domov, jeho nejzranitelnější obyvatele a nejvíce znevýhodněné bytosti na této Zemi. Nebo se můžeme naopak dívat stranou a ignorovat skutečnost, popírat světlo pravdy („Přišel do vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali“). První možnost povede k našemu zrození. Druhá k smrti. Rozhodnutí je jen naše.

Papež František nám připomíná: „Bůh, který nás volá k velkorysé oddanosti a odevzdání všeho, nám nabízí síly a světlo, které potřebujeme k další cestě. V srdci tohoto světa zůstává stále přítomen Pán života, který nás tolik miluje. Neopustí nás, nenechá nás samotné, protože se neodvolatelně spojil s naší zemí a jeho láska nám ustavičně dává nalézat nové cesty. Jemu buď chvála!“ (LS 245)

Nechte Slovo vstoupit do dějin, dejte mu zrodit se ve vašem svědomí, protože víte, že navzdory všemu temnota nepřekoná světlo Slova. (Jan 1,5)

4. tajemství: ZASVĚCENÍ JEŽÍŠE V CHRÁMĚ

Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně: „vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu.“ (Lk 2,22-23)

„Jak je psáno v Zákoně Páně.“

Ve starověku hřích znamenal narušení: narušení vztahu mezi člověkem a Bohem, mezi tvorem a jeho Stvořitelem. Tento rozkol má kosmické důsledky: harmonie je ztracena. To je původní hřích, o němž kniha Genesis vypráví s metaforou ztráty ráje: Bůh postavil člověka do zahrady, aby se o ni staral a obdělával ji (Gn 2, 15), ale člověk neuposlechl. Proto my, věřící křesťané, chápeme obnovení tohoto spojení jako Novou smlouvu nebo smlouvu uzavřenou Ježíšem Kristem. V době před Kristem bylo možné odstranit své hříchy očištěním prostřednictvím určitého zavedeného obřadu. Očištění zbavilo hříchu, a tak obnovilo tvora pro jeho Stvořitele. Zsvěcení ho rituálně vrátilo tomu, jemuž patřil. Očištění a zsvěcení jdou ruku v ruce. Zsvěcení souvisí s harmonií života ve stvoření a s Bohem.

Ježíšův život je zářivým příkladem zsvěcení a očištění. Papež František píše:

„Ježíš žil v plném souladu se stvořením a ostatní byli ohromeni: ‚Co je to za člověka, že dokonce větry a moře ho poslouchají?‘ (Mt 8, 27) Nepůsobil jako asketa odtržený od světa, ani jako nepřítel životních potěšení. O sobě řekl: ‚Syn člověka jí a pije, a říkají: Podívejte, žrout a opilec!‘ (Mt 11, 19) ... Stojí za zmínku, že většinu svého života věnoval svému prostému údělu, který nebudil vůbec žádný obdiv: ‚Není to tesař, syn Marie?‘ (Mk 6, 3).“ (LS 98)

Není potřeba dělat velké věci, abychom zasvětili své životy Bohu k spáse Země. Musíme být jako Ježíš, přijmout jeho spiritualitu: žít prostě, pracovat, statků Země užívat střídavě, a především si vždy s přesvědčením uvědomovat, že „méně je více“ (LS 212), usilovat o obnovení spravedlivých vztahů mezi lidmi, se Zemí, a se Stvořitelem. Toto je ekologické obrácení, která může uzdravit (a zachránit) stvoření.

5. tajemství: NALEZENÍ JEŽÍŠE V CHRÁMĚ

A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. (Lk 2, 43-46)

„... mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.“

Ježíše tu vidíme takového, jaký je: jako pravého člověka (a pravého Boha), který se potřebuje učit, růst, dospívat a nést plody. Učíme se nasloucháním a kladením otázek. Opět je tu vztah: učení je vztah výměny znalostí, dovedností, technik, kultury, umění, víry atd. Vyžaduje to prostotu, pokorné uznání toho, kdo jsme, aniž bychom důvěřovali ve vlastní moudrost, ale zase si nemysleli, že jsme bezcenní. Ježíš nám ukazuje význam toho, že „pokora je kráčet v pravdě“, jak řekla svatá Terezie od Ježíše.

Také papež František nám ukazuje, že se musíme učit od ostatních, jak věci zlepšit. Nejlepším příkladem je první kapitola encykliky *Laudato si'*: papež využívá přírodní vědy k pochopení škod, které působíme sestře a matce Zemi. Neznáme všechno a nástroje vědy mohou být užitečné, abychom získali správnou diagnózu a mohli jednat s jistotou na základě nejlepších rozhodnutí. Popírání vědeckých dat, která ukazují stav věcí, jako je například změna klimatu, uzavírá možnost růst, dospět a včas dát dobré ovoce.

Papež nám také ukazuje, pokud věda chce lidstvu sloužit uceleně, musí se nechat vyučit – učit se od jiných forem moudrosti, které dodávají pouhému vědeckému poznání smysl a směr.

„Roztříštěné vědění je užitečné, když se přijímají konkrétní opatření, ale často vede ke ztrátě smyslu pro celek a pro vztahy mezi věcmi, pro širší horizont a smysl, který je pak považován za nevýznamný. Tentýž fakt brání v hledání vhodných cest k řešení nejsložitějších problémů nynějšího světa, zejména těch, které se týkají životního prostředí a chudých, protože je nelze řešit jen na základě jediného hlediska či jediného typu zájmů. Věda, která chce řešit velké otázky, musí nezbytně zohledňovat všechno, co přineslo poznání v jiných oblastech vědění, včetně filozofie a sociální etiky. V konkrétní situaci jsme konfrontováni s různými příznaky tohoto omylu, jako je devastace životního prostředí, úzkost, ztráta smyslu pro život i pro společnost.“ (LS 110)

Budme tedy jako Ježíš: schopní naslouchat, abychom se učili, schopní ptát se, abychom rostli, a růst, abychom vydali dobré ovoce v pravý čas.

- tajemství světla -

Fr. Lluc Torcal O. Cist.

1. tajemství: JEŽÍŠŮV KŘEST

V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. V tom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ (Mk 1, 9-11)

Bez vody není život: krása naší planety by bez tohoto daru nebyla tak úžasná; bez vody není regenerace: člověk by nemohl zářit Kristovou krásou, kdyby skrze vodu křtu nebyl uveden do samého srdce trojičního života. Vynakládáme málo úsilí, abychom udrželi vodu naživu; aby mohla být dostupná všem, aby zavlažovala naše pole a lesy, aby řeky protékající krajinou byly čisté. Bez živé vody nemůže existovat živá voda Ducha v našich srdcích.

2. tajemství: SVATBA V KÁNĚ GALILEJSKÉ

Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mě žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“

Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. (Jan 2, 3-5.11)

Voda proměněná ve víno je symbolem společného díla Boha a člověka. Víno je nápoj z vody, země, hroznů... z přírodních darů, které nám dává Bůh, a z vynalézavosti člověka (i to je Boží dar), který obnovuje to, co je stvořeno, a slouží lidem, když působí to, co nám Bůh říká. Rozum a ochota pracovat ve světě a pro svět, rozum a vůle konat vůli Boží. A aby víno nechybělo, žádá nás Bůh, abychom se starali o společný domov.

3. tajemství: OHLAŠOVÁNÍ BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Mk 1, 14-15)

Boží království je království spravedlnosti a pravdy. V něm jsou starost o přírodu, spravedlnost vůči chudým, nasazení pro společnost a vnitřní pokoj neoddělitelné (LS 10). Nastal čas obnovit původní vztahy mezi člověkem a Bohem, mužem a ženou, člověkem a přírodou. Hřích je zničil a zanechal na Zemi bezpráví a chamtivost, takže planeta a její obyvatelé jsou od té doby vykořisťováni. Volání po hluboké ekologické proměně je nedílnou součástí Božího království (srov. LS 217).

4. tajemství: PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A z oblaku se ozval hlas: „Toto je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.“ (Lk 9, 29.35)

Evangelium života, světla a nesmrtelnosti zářilo mezi námi jako hmotné světlo tohoto světa, ve formě exploze, která zářila jako tvář Pána a zářila na počátku Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma, kam přijel zemřít na kříži. Bílé krystalické světlo nás vybízí, abychom nezapomněli, že na cestě k obrácení musíme být vedeni pouze světlem vzkříšení, protože to je světlo pravdy a života, jímž můžeme být proměněni a Kristus může změnit naši tvář (srov. LS 217).

5. tajemství: USTANOVENÍ EUCHARISTIE

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni.“ (Mt 26, 26-27)

Kristus je přítomen v chlebu a víně. Nebyly vybrány výrobky, které jsou pro život člověka zbytečné, ale ty, které jsou jeho základem. Když jsme ve společenství Ježíšova Těla a Krve, jak můžeme dovolit, aby se našim bratřím a sestrám nedostávalo těchto hlavních složek lidské výživy? Proč se nejzákladnější obiloviny prodávají za tak vysoké ceny, že je činí nedostupnými pro velkou část obyvatel této planety? Boží láska nás povzbuzuje k tomu, abychom usilovali o spravedlnost a mír na Zemi, zvláště pro naše bratry a sestry v nouzi. Každý má právo na chléb, který obnovuje jeho sílu.

- bolestná tajemství -

Sr. Tereza de la Cruz, O.S.C.

1. tajemství: AGONIE V ZAHRADĚ

Násilí, které tkví v lidském srdci, jež bylo zraněno hříchem, se projevuje rovněž v příznacích choroby, kterou vnímáme v půdě, vodě, vzduchu a živých bytostech. Proto patří mezi nejvíce opuštěné a trýzněné chudé naše sužovaná a devastovaná země, která „sténá a spolu trpí“ (Řím 8, 22). (LS 2)

Ježíš nese všechny naše hříchy, naše zranění, trpí pro nás, protože nás miluje tak moc, že v Getsemanské zahradě roní krvavý pot: přijímá náš smutek, zachraňuje nás a dává svůj život za to, aby nám umožnil hojně žít. Maria, Matka církve, Pomocnice křesťanů, stála u svého syna mlčky. Když přijmeme její oběť, pomůžeme nám to žít v tomto světě smíření s Bohem a být bratry a sestrami každého člověka.

2. tajemství: BIČOVÁNÍ

Zapomínáme, že i my sami jsme stvořeni z prachu země (srov. Gen 2, 7). Naše tělo se skládá z prvků této planety, jejíž vzduch nám dává dech a jejíž voda nás oživuje a občerstvuje. ... Ničení lidského prostředí je velmi závažné nejenom kvůli tomu, že Bůh svěřil svět člověku, nýbrž proto, že samotný lidský život je dar, který má být chráněn před různými formami hanobení. (LS 2.5)

Před potlučeným tělem Ježíše, nevinného Mesiáše, který sám sebe vydává pro naši lásku, chceme rozjímat o tom, kolik ho to stálo, jakou cenu chtěl zaplatit svým tělem a jakou hodnotu mu nebudeme schopni vrátit ... Uvažme, že každý tvor je vzácný, veškerý život je dar, s nímž nesmí být špatně zacházeno. Prosme Marii, Matku a Královnu všeho stvoření, která ho přijala do svého panenského lůna, aby nám pomáhala být obhájci života, lidské důstojnosti, úcty ke každému tvoru, neboť jsou odrazem Stvořitele.

3. tajemství: KORUNOVÁNÍ TRNÍM

Životní prostředí je hluboce zraněno naším nezodpovědným chováním. I sociální prostředí je zraněno. Obojí je způsobena tímtež zlem, totiž představou, že neexistují žádné nezpochybnitelné pravdy, jimiž se mají řídit naše životy, a že lidská svoboda tudíž nemá meze. (LS 6)

Když nazíráme Ježíše korunovaného trním, který se nechává spoutat, poníženého a potupeného, poznáváme se v tolika situacích, kdy jsme zneužívali svou svobodu a svými postoji jsme poškozovali stvoření, vztahy, životní prostředí. Nechal se takto pokořit, ačkoli je pravý Král, abychom při pohledu na Něj nezapomínali, že máme Otce, že jsme Jeho tvory, nejsme tu kvůli sobě, ale jsme závislí na Jeho lásce, která nás stvořila pro naše dobro.

S pomocí Marie, Pomocnice křesťanů, se od Něj chceme učit každý den, abychom lépe používali svou svobodu a budovali lidštější, ekologičtější svět, kde budeme moci žít v míru a navzájem si pomáhat tvořit náš společný domov, kde budeme zpívat jako ona: „Má duše vyvyšuje Pána...“

4. tajemství: NESENÍ KŘÍŽE

Naléhavá výzva k ochraně našeho společného domova zahrnuje starost o sjednocení veškeré lidské rodiny při hledání udržitelného a integrálního rozvoje, poněvadž víme, že věci se mohou změnit. Stvořitel nás neopouští, nikdy ve svém plánu lásky nečiní krok zpět, nelituje, že nás stvořil. Lidstvo ještě má schopnost spolupracovat při utváření svého společného domova. (LS 13)

Ježíš před svou smrtí nese svůj kříž a nese také naše kříže. Nese všechno, co jsme opomněli, nechali ležet, a s nekonečnou láskou jde vstříc Kalvárii, kde ví, že jeho dílo bude završeno. Tímto způsobem si také nechává pomoci od Šimona z Kyrény, v jeho díle ho jeho Matka doprovází pohledem a pevným krokem, trpí spolu s ním, a přitom zůstává věrná a neochvějná. Ježíš nás neopouští, dokoná své dílo. A to nás zve, abychom šli společně, abychom v tom právě dnes pokračovali, abychom dál budovali civilizaci, kde láska vítězí nad nenávisť, odpuštění nad proviněním, mír a solidarita vítězí v tvář ničení a sobectví. Maria, Matko a Královno stvoření, buď nám sestrou, abychom dovedli spolu s tebou a jako ty uskutečňovat tento společný projekt lásky, který tvůj Syn začal a statečně dovedl do konce.

5. tajemství: UKŘIŽOVÁNÍ

Tyto situace vyvolávají nářek sestry Země, který spolu s nářkem opuštěných tohoto světa od nás s nářkem požaduje změnu směru. Nikdy jsme s naším společným domovem nenakládali tak špatně a neuráželi jej tak jako během posledních dvou století. Jsme však povoláni stát se nástroji Boha Otce, aby naše planeta byla tím, o čem On snil, když ji stvořil, a aby odpovídala jeho plánu pokoje, krásy a plnosti. (LS 53)

Jak podivuhodná je jistota, že žádný lidský život není zmítán uprostřed beznadějného chaosu, ve světě řízeném náhodou nebo nekonečně se opakujícími cykly!... Jsme počati v Božím srdci, takže „každý z nás je plodem Boží myšlenky. Každý z nás je chtěn, každý je milován, každý je nutný.“ (LS 65).

Kristova smrt na kříži, která je svrchovaným úkonem lásky k nám, aby nás zachránil, dává smysl. V Něm a skrze Něj je veškeré stvoření znovuzrozeno k novému životu a my spolu s ním. Prosme Marii, Pomocnici křesťanů, která pevně stála u paty kříže, která byla vždy věrná svému Synu, aby nám pomohla pochopit tak nesmírnou lásku, tak aby jí náš život odpovídal, ve službě bratřím a sestrám, i matce Zemi, pro Jeho lásku.

- slavná tajemství -

Fr. Lluç Torcal, O. Cist.

1. tajemství: VZKŘÍŠENÍ

Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili.“ (Mk 16, 5-6)

Na počátku Bůh stvořil světlo a oddělil je od temnoty. Ale temnota se rozmáhala až do dne, kdy přišla Pánova hodina, kdy se temnota rozprostřela po celé zemi až do tří hodin odpoledne. Bůh jí dovolil, aby zvítězila. Temnota zaslepená svou vlastní tmavostí nepostřehla, že pohltila Toho, který je právě světlo, Toho, který osvětluje všechny, kdo přicházejí do světa, kdo byli podvedeni, zatemněni a pohlceni. Tato temnota již pominula, a aniž by někdo věděl kdy či jak, Kristus se navrátil z mrtvých a slavně se zjevil lidem, jako slunce v jasný den. Dostali jsme darem nové světlo, světlo lepší, než bylo to, které Bůh stvořil na počátku a o němž řekl, že je dobré: světlo, které je oslavováno v nebi, které je Bůh sám, světlo Kristovo!

2. tajemství: NANEBEVSTOUPENÍ

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. ... Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. (Mt 28, 18-19; Lk 24, 50-51)

Někdy jsme v nebi, v těch velkých, bílých oblacích, které přikrývají a skrývají zemi, moře a vše, co je kolem. Tato oblaka, ač zakrývají, nechávají vše prostupovat, aniž by tomu bránila, aniž by kladla odpor, jemně se pohybují a využívají prostor, který je dán těm, kdo skrze ně procházejí. To je naše nebe, modré s bílými oblaky. To bylo také nebe, k němuž apoštolové a první Pánovi učedníci hleděli, když uslyšeli andělský hlas, který je vybídl, aby hleděli na zem: mužové galilejští, proč hledíte na nebe? (Srov. LS 64)

3. tajemství: SESTOUPENÍ SVATÉHO DUCHA

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivě jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2, 1-4)

Letnice jsou slavnost ovoce, slavnost hojnosti. Jimi končí a jimi je korunována doba velikonoční: slavíme dar svatého Ducha, slíbeného Ducha, který nás naplňuje a přivádí nás k Pánově hojnosti. Ten, který je plný, protože je Bůh, nám dává dar své hojnosti, svého života, své lásky. A tento dar hojnosti je Duch svatý, Pán a dárce života. Z Pánovy hojnosti i my dostáváme dar bytí v hojnosti a dar naplněného života. Kniha Skutků nám říká: „Všichni byli naplněni Duchem.“ Darem bytí a darem života. (Srov. LS 80)

4. tajemství: NANEBEVZETÍ

„nejčistší tělo Panny Marie, uchráněné a prosté jakéhokoli porušení hrobu a pozvednuté k takové slávě v nebi“ (definice dogmatu, papež Pius XII.)

Maria, žena, která porodila toho, kdo se „spojil s touto zemí, když byl utvořen v lůně Mariině“ (srov. LS 238), nyní nese tutéž zemi do Božího tajemství. „V jejím oslaveném těle dosáhla spolu se zmrtvýchvstalým Kristem část stvoření plnosti své krásy“ (LS 241). Chová celý Ježíšův život ve svém srdci: „nyní s mateřskou láskou a bolestí pečuje o tento zraněný svět. [...] nyní lká nad utrpením křížovaných chudých a nad tvory tohoto světa, kteří jsou vyhlazováni lidskou mocí.“ (LS 241)

5. tajemství: KORUNOVÁNÍ

A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. (Zj 12, 1)

Maria „žije s Ježíšem a všichni tvorové opěvují její krásu. Je ženou oděnou sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd (Zj 12, 1). Nanebevzatá je Matkou a Královnou veškerého stvoření.“ (LS 241) Slunce, měsíc a hvězdy se objevují spolu s Marií jako znamení nového stvoření, jehož se Maria plně účastní. My nepatříme plně k novému stvoření, patříme stále k prvnímu, a tak se o něj nesmíme zapomínat starat: „naše těla jsou složena z prvků této planety, dýcháme její vzduch a její voda nás oživuje a obcerstňuje.“ (LS2)